

Szeretet

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA

2008. június

6. szám

Új sorozat: XIX. évf.

Alapítási év: 1921

Gyerekszemmel a világ...

...tejszínhabos, csokireszelékes, színes, titokzatos, még az árnyékban is barátot rejtegető. Számomra nagy kincs újból gyerekszemmel látni, figyelni a világban történő dolgokat, eseményeket, embereket. Közel *egy éve naplót is vezetek gyermekeinkkel töltött élménydús mindennapjainkról, ezért nem volt nehéz tanulságos történeteket találnom*, amikor felkérést kaptam e cikk megírására.

Három gyermeket nevelünk, három különböző, határozott egyéniséget, akik által mennyei Atyánk bennünket is formál, alakít az Ő képmására. Hogy hogyan? Íme néhány hétköznapi történet.

● Szürke januári nap volt, amikor 8 éves nagylányunkkal, babakocsiban ülő kisfiúnkkal sétáltam a városban. Minden olyan kopárnak, sivárnak és komornak tűnt, az út melletti sáros latyak, a nem kevésbé sáros autók, a domboldalon álló csupasz, élettelen fák, egykedvű, fáradt emberarcok, s az én hangulatomra is rányomta bélyegét ez a szürkeség. Szóltanul bandukoltunk, amikor a lányom egyszer csak megszólal: *anya, ez a hó az út mentén olyan, mint amikor a tejszínhabra csokit reszelünk!* Na, nekem sokminden eszembe jutott arról a sáros latyokról, csak épp a csokoládés tejszínhab nem! Később viszont tanulságot vontam le ebből a történetből: milyen jó is lenne, ha minden körülményben meglátnám a szépet, az értéket, mindazt, ami hála, öröme fakaszthat! Sokszor azért vagyunk olyan közömbösek, fásultak, vagy éppen a világgal együtt panaszkodók, mert nem kérünk olyan szemeket, amelyekkel csodákat láthatunk az egyhangú hétköznapiakban, embereken. Én azóta is ilyen szemekért imádkozom!

● Gyülekezetünkben baba-mama kör működik, ahol gyereknevelési kérdéseket beszélünk meg fiatal anyukákkal. Ilyenkor a gyerekek külön teremben vannak kedves

testvérnök felügyelete alatt. Az egyik alkalommal történt – tudtam meg a felvigyázó testvérnőtől –, hogy a kicsi fiúnkat, aki másfél éves volt éppen, később vitte le a férjem, t.i. aludt az alkalom kezdetén. Az ott lévő nagybacska gyerekek panaszkodni kezdtek, hogy miért kellett ide jönnie, biztosan elrontja a játékaikat, megzavarja őket,... de nem úgy a két testvére! Ők kitörő örömmel fogadták, össze-vissza csókolták, túlárado szeretettel üdvözlötköztek, és amikor én ezt meghallottam, ujjongó öröm és hála volt a szívemben, látva, hogy ennyire szeretik a kistestvérüket! Természetesen ez a rajongás kölcsönös és ez annyira szívet-lelket melengető! Számomra ennek az esetnek is volt üzenete: tudok-e így örüdeni a Krisztusban nyert testvéreimnek, vagy zsörtölődöm amiatt, hogy esetleg hordoznom kell a gyengeségeiket, bátorítanom kell őket. Ilyen szerető szívért imádkozom!

● Nem rég történt, hogy a színházak nemzetközi világnapja alkalmából a lányunk olvasási, szövegértési versenyen vett részt. Bár ügyeske volt, díjat nem kapott. Kicsit szomorkodott e miatt, láttam rajta egész délután, hogy csalódott, ugyanis a barátnője, aki ráadásul gyengébb a tanulásban, harmadik díjas lett. Végig éreztem, hogy ez most az ő harca, nem kell beleszólnom túlságosan, egyszerűen csak éreztesssem vele, hogy szeretem, és imádkozzam érte. Aztán úgy estefele bement a fürdőszobába, megköszönte Istennek, hogy a barátnője díjat kapott, meg azt is, hogy ő most nem nyert, és ezután felszabadult. Másnap pedig gratulált a barátnőnek és boldogan újságolta nekem, hogy Isten eszébe juttatta az Igét, hogy mindenért hálát adjatok! Én pedig azért voltam nagyon hálás, mert tapasztalhattam Isten munkáját az életben. Olyan jó látni, hogy az Ige, amit naponként a szívükbe csepegtetünk,

meghozza a gyümölcsöt a kellő időben. Áldott legyen az ő Neve! Én is hálás lelkületért imádkozom, hadd tudjak szívből örülni mások sikere láttán!

● Középső fiúnk azzal áll elélem egyik este, hogy anya, a kicsi engem állandóan utánoz! Ha én autózok, ő is, ha vizet iszok, ő is kér, miért csinálja ezt? –Hát azért, mert te vagy számára a példakép, ezért nem mindegy, hogyan élsz, milyen példát mutatsz neki! - Akkor én ezután jól élek!- feleli Titusz és remélem, komolyan is gondolja. Én viszont arra gondolok, mennyire fontos, hogy mi, szülők is példamutató életet éljünk előttük, mert bennünket is utánoznak, mind a hárman. Elengedhetetlenül fontos ugyan az intés, tanítás, de **a legfontosabb mégis a szülői példaadás**. Ebben kívánok felülről jövő bölcsességet minden szülőnek, hadd lehessünk olyan csatornák, akiken keresztül mennyei Atyánk az Ő végtelen szeretetét tudja közvetíteni gyermekeink felé!

BOROS RÓBERTNÉ EMILIA,
Székelgyudvarhely

Cikkírónk gyermekeivel: Viktória (8), Titusz (6) és Róbert (2).

VI. KELEK-találkozó Aradon

Március 28-29-én tartottuk meg a VI. KELEK találkozót. Lelkipásztorok és presbiterok 15-en voltunk együtt pénteken és szombaton az aradi belvárosi imaházban, élvezve testvéreink vendégszeretét és a lelki közösség áldásait.

Péntek délelőtt imaórával kezdtük, melyen Papp Dezső testvér buzdított imára a Hab 1,1-4 igeszakasz alapján. Az imádkozást követően mindannyian beszámoltunk a munkáról, amit végzünk a gyülekezetekben és körzetekben. Fontosnak láttuk, hogy gyakorlatiasan beszéljünk Isten munkájáról, melyet tapasztalunk. Ugyanakkor jó volt egymásért imádkozni, kérve az áldást egymás munkájára. Péntek este istentisztelet volt az aradi gyülekezettel együtt. Ezen alkalomból Kesjár Zsolt lelkipásztor testvér hirdette az igét a Róma 5,8-11 alapján, majd minden lelkipásztor egy rövid köszöntőt mondott.

Szombaton délelőtt is együtt

voltunk. Imaórával kezdtük a napot, melyen Kiss Tibor lelkipásztor szolt a Jn 21,15-19 alapján. Ezt követően beszélgettünk a gyülekezeteink lelki állapotáról, hogyan tudnánk segíteni és munkálni, hogy ébredés történjen. Ugyanakkor felmerült a bűn kérdésének a kezelése. Jó volt egymással megosztani gondolatainkat, tapasztalatainkat, ezek által tanul-

hattunk és ugyanakkor közelebb is kerültünk egymáshoz. Ahhoz, hogy a gyülekezetek is részesüljenek az áldásban vasárnap hét erdélyi körzetben szolgáltak a vendég testvérek. Imádkozzunk, hogy a hirdetett ige tegye meg a kellő hatást.

BOROS GYULA *lp., Szalonta*

XIV. Tiszántúli-Erdélyi Lelkimunkás és Evangélizációs Találkozó

Tizenegyedik
alkalommal
találkoztak a tiszántúli
és Erdély észak-
nyugati megyéinek
lelkimunkásai március
7-9. között.

A nyitó alkalom a szilágysomlyói imaházban zajlott, mintegy 60 lelkimunkás részvételével. A kezdeti imaáhitatot követően 10-15 perces előadások voltak, a találkozó témáját – A lelkipásztor és lelkimunkás, mint lelki vezető – megvilágítva. A magyarországi vendégek a szolgálat vagy karrier, valamint a pásztori és missziói látás kérdéseit boncolgatták előadásaikban. Tömöri Gábor lp. a szolgálat és vízió alapfogalmairól szolt. Bibliai személyek üzenete szolgálatról, vízióról című előadásában Pesti Csaba lp. olyan nagy bibliai egyéniségek küldetéséről beszélt, mint Mózes, illetve Gedeon. Balogh Barnabás lp. a vízió születési folyamatát vázolta. Az előadásból kicsendült, hogy a mennyei látás felülről jön és a Szentlélek érteti meg velünk. Két előadás is foglalkozott azzal a kérdéssel, hogyan szolgáljunk a jelen kihívásai között. Karancsi Csaba lp. előadása a Szolgálat és vízió a társadalmi, kulturális és egyházi környezet figyelembevételével

címmel hangzott el, míg Czákó István igehirdető testvér mai lehetséges szolgálati és vízió modelleket vázolt előadásában. Sinka Csaba lp. a szolgáló és karrierista lelkület közötti különbségeket mutatta be, majd Papp Dániel lp. a szolgálat hitelesítő jegyeiről szolt. Katona László lp. záróelőadása a szolgálat példáit tárta fel a teremtmények világában.

A XIV. TELEK célja a közösséggyakorlás és tanulás mellett az evangélizáció volt. A vendég-igehirdetők mintegy 28 gyülekezetben szolgálhattak péntek estétől vasárnapig.

A találkozó záróünnepélyekkel fejeződött be vasárnap délután. Szilágysámszonban Katona László nagyvarányi lelkipásztor, míg Érszőlősen Bató Tibor kisvárdai lelkipásztor hirdették az Igét. A többi magyarországi vendég rövid bizonyoságtétellel szolgált.

HORVÁTH FERENC *lp., Margitta*

Az EBM Tanácsulése Rómában

Április 17-19 között az Európai Baptista Misszió (EBM) tanácsulésén vehettünk részt, Borzasi István lp. testvérrel együtt, Rómában. Az Il Carmelo Intézetben voltunk elszállásolva, és a gyűléseket is ennek egyik dísztermében tartottuk. Az intézet valamikor egy karmelita rendhez tartozó kolostor lehetett, a Ciampino repülőtér mellett. Az EBM három fontos vezetője helyett választottunk újakat. A leköszönők között volt Hans Guderian főtitkár, Helmut Rabenau elnök, és Dietrich Weiland MASA-felelős (MASA = Mission Actions in South America). Az új főtitkár, Christoph Haus (a képen is látható), három nyelven beszél (német, angol és francia), 1986-ban

végzett az Elstal-i Baptista Teológián. Január 1-én veszi át új tisztségét.

Az EBM Végrehajtó Bizottságába ezúttal bekerült egy magyar is, Papp János testvér, a MBE missziói igazgatója. A második képen látható az EBM teljes Végrehajtó Bizottsága (a kép jobb szélén Papp János tv.)

Szombaton az „örök” város bibliai nevezetességeit is elmentünk megnézni, de sajnos csak egy pár óra állt a rendelkezésünkre. Bepillanthattunk a Mamertino börtönbe, ahol Pál apostolt bezárva tartották kivégzése előtt. Megvan az az oszlop is, ahová oda volt láncolva. (A hagyomány szerint Péter is ide volt bezárva). A híres Colosseumot is láthat-

tuk, amit 8 évig épített 11.000 rabszolga. A nézők 20 perc alatt megtölthették (50.000 ülőhely), a köröskörül elhelyezett bejáratokat használva. Persze, a helyek már akkor számozva voltak, amit egy pálcikán közöltek a résztvevővel: rajta egyik végén a bejárat, a másik végén az ülőhely száma.

Hálásak vagyunk az Úrnak, aki megőrizte bennünket ezen a hosszú úton, és a Szabó családnak Bécsben, akik vendégül láttak, menet is, jövet is. Az Úr áldja meg őket! Most már csak az következik, hogy mi is kivegyük a részünket a külmiszióból. Másképp, hiába újjítottuk meg tagságunkat az EBM-ben.

Önkéntesek és hosszú távú misszionáriusok jelentkezését várjuk! Ha érzed, hogy küld az Úr, ne várj tovább, jelentkez!

PARDI FÉLIX lp., Kémer

Dicsőség az örökkévaló Királynak!

Rendkívüli meghívásnak tett eleget a nagyváradi magyar baptista gyülekezet ének- és zenekara. Április 19-én a Tabor román pünkösdistá gyülekezet énekkarával együtt részt vett Kolozsváron a Speranța pünkösdistá gyülekezet által szervezett kórusfesztiválon.

Testvéreink vendégszeretete és alapos szervezése, Ionel Zirbo karmester irányításával, még kezdés előtt lehetővé tette, hogy szíveinket és hangjainkat egyaránt felkészítsük Isten dicsőítésére. A fiatalok mosolyogva fogadtak minden érkezőt, részletes tájékoztatót nyújtva a programról. E tájékoztatón olvashattuk a lelkipásztor köszöntését, több kérdésre is választ kaphattunk a helybeli karmesterek tolmácsolásában. Megtudhattuk, hogy mi az éneklés, mi a kórus fontossága a gyülekezetben, s hogy miként tölthetik be az énekkarok a sötétben ragyogó fénysugár szerepét a világ-

ban. A lapon szereplő zsoltárversek (66:2,4; 108:1-5; 147:1,7) és írárok szívünket hangolták fel, Kenneth Tucker karmester pedig a többszáz kórustagot próbálta bevonni a bemelegítő gyakorlatokba.

A délután 4-től este fél 8-ig tartó dicsőítésben tizenegy kórus vett részt, öt pünkösdistá és öt baptista, valamint a kolozsvári Emanuel Teológiai Líceum kórusa. Többnyire helybeliek voltak, két énekkar képviselte Bihar megyét, Ionel Sferle és Bokor Barnabás karmesterek vezetésével.

Az ünnepélyt a helyi gyülekezet gyermekkórusa nyitotta meg, s a Feltámadt Hősnak szóló egyesített kar dicsőítése zárta. A váradi kórusok énekeltek külön-külön, valamint együtt is Isten dicsőségére. Változatos volt a résztvevők kora, a zenei műfajok skálája, de hisszük, hogy minden ének kedves volt a Királyok Királyának. Az énekeseket számos

hangszer kísérte. Orgona, zongora, dob, gitár, basszusgitár, vonós és fúvóshangszerek sokasága emelte a dicsőítés színvonalát. Elhangzottak egyházi kórusművek, ifjúsági énekek, de komolyzenei darabok is, amelyek mindegyike Istenre emelte tekintetünket. Istenre, aki a tökéletes szeretet, s aki erőt ad a gyengének, győzelemre segíti népét, mely nem szűnik meg Jézus nagy voltát zengeni.

Méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen erőt, tisztességet, imádat, mert megváltott minket Istennek, mert kész elfogadni a dicsőítést gyarló emberi ajkáról, s mert felkészít, hogy a mennyei egyesített kórusban majd feddhetetlen szívvel, tökéletes hanggal, hibátlan ritmus-érzéssel áldjuk őt egy örökkévalóságon át.

MELEG ADINA, Nagyvárad

Roma testvéreink újabb ünnepe

Nagyváradon újabb szallagvágás jelezte roma testvéreink ünnepét.

20 hónappal ezelőtt, 2006. augusztus 26-án a Kolozsvári út 186 szám alatti modern építési stílusban elkészült nevelési központ nyitotta meg ajtaját s bevonult rajta a népes közösség. Ez az épület egy több részes komplexum első fejezete volt.

Röviddel a rendszeres látogatások, igetanulmányozások és Istent imádások mellett még abban az évben megkezdődtek az új imaház építési munkálatai, a már meglevő épület mellett.

Tizennyolc hónap alatt a Nagy Zoltán építési fővállalkozó testvér vezette nagyváradi ELZOCONST cég az alaptól a cserepezésig elkészítette az épületet, s 2008. április 26-án szombat délután 17 órakor megnyitotta kapuit roma testvéreink új temploma. Az épület, melynek hívatása befogadni a fáradt lelkeket, amelyben Isten imáadására térDET hajthat ifjú és idős egyaránt, tavaszi napsugárban ragyogott.

Az új templom méretei a következők: hosszúság 17 m., szélesség 6 m., magasság 8 m., a nagy terem befogadó képessége 200 ülőhely, karzaton 60 személy foglalhat helyet, azonkívül gyermekek részére biztosított helyiség, és menyegzői terem az alagsorban. A látogató, illetve az imaházba belépő figyelmét nem kerülheti el a szószék

mögötti bemerítő medence a háttér festménnyel együtt. A 6 x 3 m-es olaj falfestményt Megyesi József ny. lelkipásztor festőművész készítette, s a Jordán egy részét ábrázolja.

Az áprilisi napsugárban mintegy háromszáz hallgató várta türelmesen a szallagvágást. Öt óra előtt Simon József és Giorgiov Adrián testvérek a belvárosi gyülekezet lelkipásztorai amerikai vendégekkel együtt érkeznek meg. Simon testvér köszöntése után Giorgiov Adrián testvér ígét olvas, majd Kajcza János helybeli lelkipásztor imáját a szallagvágás követi, melyet Dr. J.

Pendleton testvér végez el, megadva a jelt a hivatalos bevonulás megkezdésére.

Az új imaház első imaórájának alapigéit Kajcza János lelkipásztor olvassa fel a Róma 8:32 és 1Pét. 2:9-10 verseiből. Simon József lelkipásztor emlékezteti a testvériséget a régi imaházra, ahonnan elindult a gyülekezet, az azóta eltelt időszakra, ugyanakkor buzdít

a hálaadásra, nem elfelejtkezve, hogy azokért az Egyesült Államokban élő testvérekért is adjunk hálát, akiknek anyagi támogatása nélkül nem épülhetett volna fel ez az új imaház.

Az építkezés főszponzorai (támogatói) Dr. Joe Pendleton, Judy Burleson és Kathi Yeager személyesen is jelen voltak a megnyitón.

Az imaház főbejáratán roma testvéreink egy fekete márványtáblát helyeztek el. Rajta egy szöveg: „Istené a dicsőség. Larry Burleson és Carolyn Pendleton emlékére.” Testvéreinket már hazaszólította az örökkévalóságba mennyei Atyánk, emléküik viszont itt maradt és hálára kötelez.

Roma testvéreink közössége egy éneklő közösség. Jó kedvvel, lelkesedéssel, énekléssel fejezik ki túlaradó örömeiket, hálájukat. Ezt bizonyította a szombat délutáni ünnepség is, azonban énekléseik közepette figyelmesen hallgatták a különböző köszöntéseket Szabó László (Rogériuszi gyűl.), Giorgiov Adrián (belvárosi gyűl.), valamint az Amerikából érkezett vendégek részéről, majd Dr. Joe Pendleton testvér igei üzenete következett, aki kihangsúlyozta Isten dicsőítésének fontosságát, ígétét és erejét. Buzdít, hogy legyünk éberek, érezzük és lássuk meg az Úr jóságát és gondviselő szeretetét.

Azért, hogy ebben az épületben valóban Isten nevét magasztalják, és az örök Igét hirdessék, térdre borulva a következő testvérek imádkoztak: Kajcza János, Simon József, Giorgiov Adrián, Dr. J. Pendleton, Megyesi József, Halász Ferenc és Szabó László.

A megnyitó ünnepség záróéneke előtt roma testvéreink figyelmességük kifejezésésképpen egy-egy emlékalbumot ajándékoztak néhány vendégnek, majd szeretetvendégségre hívtak meg minden jelenlévőt.

Az énekíróval együtt mi is mondjuk: „Testvéreim, jertek, zengjen énekünk/, mert jó és kegyelmes a mi Istenünk.”

(af)

Elkészült Nagyvárad-Rogériuszon az új magyar baptista imaház

Felszentelése április 27-én, vasárnap délelőtt történt. Kilenc órakor az ünnepséget Simon József lelkipásztor kezdte meg imával, Szabó László lp. egy zsoltárt olvasott fel, utána Simon testvér és D.L. Lowrie (USA) elvágta a bejárati ajtókat a fehér szalagot és a nagy számú vendégcsereg bevonult az új imaházba.

Az 500 szék közül csupán tíz darab maradt az előtérben, a többi a nagy teremben és a karzaton helyezték el – tudtuk meg Szabó Imre testvértől, a rendezők egyikétől. Meg is teltek mind az ülőhelyek, az alagsorban még 150-en figyelték elektronikus képernyőkön az eseményt, az itt levő székek a közeli Harul román imaházból lettek kölcsönözve. Miközben a vendégek ismerkedtek az új imaházzal és helyüket keresték, a belvárosi gyülekezet férfikara és a fúvósötös szolgált Székely András vezetésével.

A legelső istentisztelet tíz óra előtt pár perccel Giorgiov Adrián lp. imájával kezdődött meg. Szabó László lp. imabuzdítása után Simon József testvér üdvözölte az egybegyűlteket. Soron kívül Paul Negruț, az Emanuel Baptista Egyetem rektora kapott szót. „Hristos a inviat”-tal kezdte köszöntőjét, tekintettel arra, hogy a román ajkú keresztyének aznap tartották a húsvét ünnepét.

Ezután az építkezés krónikája hangzott el Szász Imre összeállításában. 2003 őszén kezdődött minden, amikor a polgármesteri hivatal felajánlott egy üres telket a Podului utcában. Egész esztendő igényelt az engedélyek és a tervrajzok beszerzése, úgyhogy 2004. őszén foghatott az építéséhez a perecseni Ecobau kft. Domokos Lajos tv. vezetésével. A szakmunkákat más-más cégek végezték, legalább tucatnyi. Az utolsó időszakban a belső terek szépítésére koncentráltak, ennek terveit Simon Zsolt tv. készítette. Az Erdélyből származó magyarországi dizájnerek itt is, akárcsak a belvárosi imaház felújításánál harmonikusan illesztette a fa, a kő és a fém elemeket. Az épület formájában rokonítható az óriási Emanuel román baptista imaházhoz, akár annak kistestvére is lehetne. Nem véletlen, hisz tervezőjük ugyanaz a személy. Pafka Ernő városi műépítész az ókori amfiteátrumok mintájára az ülőhelyeket körcikk formában helyezi el, közelebb hozva a hallgatókat a szószékhez és a bemerítő medencéhez.

A rogériuszi gyülekezet történetét Simon József testvér ismertette. „A rendszerváltás után egyre jobban láttuk a szükségét annak, hogy a Rogériuszon legyen egy baptista gyülekezet. A belvárosi gyülekezetben

voltak testvérek, akik vállalták a missziót. Isten segítségével 1995-ben megalakult egy új magyar baptista gyülekezet. Hetente kétszer tartottunk istentiszteletet a gyermekkórház melletti Harul román baptista imaházban. Az évek teltek, a gyülekezet növekedett, és gyakran felmerült a kérdés: hogyan tovább? Mindig arra a következtetésre jutottunk, hogy saját imaházra van szükségünk. Elkezdtük a helyet keresni. Ez egy hosszú és kiábrándító folyamat volt. Úgy éreztük, hogy minden ajtó bezárult előttünk. Amikor a testvérek kérdezték, mi lesz az imaházzal, csak azt tudtam mondani, meglesz, amikor eljön az ideje.

szószólónk az óceánon túl. Most elmondhatom, hogy attól kezdve mind a mai napig együtt viselte velem az építkezés gondjait és terhet. Hiszem, hogy Isten mindenkit megjutalmaz fáradságáért és az áldozatért. Ez az imaház hit által, Isten segítségével épült, hogy legyen hely, ahol Istent imádják, ahol az ő igéjét hirdetik, ahol a hívők bátorítást nyernek és ahol a bűnösök megtérnek. Ezt a házat Istennek fogjuk szentelni a mai napon. Legyen mindezért övé a dicsőség! Ámen.”

Ezt követte az igehirdetés, David Lawrence Lowrie egyesült államokbeli pásztor a 2Kron 7:1-4 alapján beszélt. 11óra 38

És eljött az ideje. A misszió célját és a gyülekezet növekedésének lehetőségét figyelembe véve úgy döntöttünk, hogy az épülő imaház befogadó képessége legyen nagyobb, mint amire jelenleg szükség van. Nem volt alaptökénk, csak a meggyőződés, hogy ezt csinálni kell. A gyülekezet másként támogatja az építkezést. Hűségesen adakoztak, és mivel a szükségek nagy mértékben meghaladták a adottságainkat, imádkoztunk gondviselésért. Isten meghallgatta imáinkat, és embereket indított, hogy nagylelkűen támogassák az építkezést. Sokan vannak, nemcsak belföldön, de még külföldön is azok, akik segítettek az építkezést. Ezek között van Joe Pendleton, a Burleson házaspár, valamint üzlettársuk Kathi Yeager, akik ennek a tehernek az oroszlanrészét vállalták és vitték. Nem kötelezték el magukat semmire, de mindvégig kitartottak mellettünk. Még az építkezés elején megkértem amerikai szolgatársamat, dr. D.L. Lowrie testvért, hogy legyen

perckor az imaház felszentelése történt, a nagyvárad missziókerület lelkipásztorai, a gyülekezet felavatott munkása, valamint Lowrie testvér imádkozott.

A záróköszöntésben Gergely István szövetségi elnök szintén húsvéti igeverset idézett: feltámadása után Jézus megjelent tanítványai körében, és így köszöntötte őket: Békesség néktek! A „Nagy Király” c. énekkel és Simon testvér imájával 12 óra 5 perckor fejeződött be az imaházmegnyitó.

Az új imaház a város nyugati szélén, a Rogérius negyedben található (70-80 ezer lakos), előtte vezet el a forgalmas Szatmár-Arad terelőút és vasút. Rogerius mester itáliai főpap és történétíró volt, aki Siralmas ének c. művében örököltette meg Várad tatárjárásának történetét (1242).

A gyülekezet délután hat órától D.L. Lowrie igehirdetővel evangélizációs sorozatot kezdett el és folytatta a következő hét minden estjén – egészen május első vasárnapjáig. (Sz. L.)

Kreatív a mi Istenünk!

Székelyföldi vasárnapi iskolai tanítók tréningje a Hargita táborban – TUDÓSÍTÁS

Egyre inkább csodáltuk
Őt a gyermekmunkások
számára szervezett
képzésen május 1-3
között, a Hargita Tábor-
ban. Közel 60
székelyföldi
gyermekmunkás vett
részét ezen a képzésen,
ahol a gazdag lelki
táplálék mellett nagyon
gyakorlatias, interaktív
előadások hangzottak el.

Röviden a programból: *Borzási Márta* köszöntése, ill. a küldetésünkről szóló tanítása után a magyarországi **Reménység Magjai** (REMA) alapítvány munkatársai, *Baker Ági* és *Csóka Piroska* a kreativitásról, ill. a bábok szerepéről a gyermekszolgálatban tartottak értékes, interaktív előadást. Annnyira közvetlen, vidám légkört teremtettek, hogy mindenki felszabadult gyerekként tudott részt venni a játékokban, beszélgetésekben. Ezután a drámapedagógia fontosságáról volt szó, változatos drámagyakorlatokat végeztünk, amelyek megerősítették bennünk annak a fontosságát, hogy mennyire hasznos aktívan bevonni a gyermekeket a tanításba. Sok színes ötlettel, kreatív élménnyel gazdagodtunk.

A hazai előadók is szívvel-lélekkel tanítottak a felkészülésről (*Sütő Magdi*), a tapasztalaton alapuló tanításról (*Kenderesi Emese*). Itt megjegyezném, hogy talán nem is gondolnánk, de a gyermek annak, amit megtapasztal a 80 százalékát elsajátítja, miközben a hallott dolgoknak csak 10 százalékát. Megfontolandó! Szó volt a bibliaórai felkészülés lépéseiről (*Molnár Enikő*), az éneklés, zene szerepéről (*Borzási István*), a lecke-típusokról (*Molnár Adina*) valamint a tanítványainkról (*Kui Enikő*). Építő, mély tanítást hallhattunk a szentségről (*Borzási Gyula*), valamint Jézus mennybemeneteléről is megemlékeztünk, ebben *Vass Gergely* testvér vezetett bennünket.

Szombat délelőtt pedig megválasztottuk az új székelyföldi VISZ elnököt *Sallai Mária* személyében. Felülről jövő bölcsességet, az Úr áldását kívánjuk szolgálatára!

Hogy mennyivel gazdagabban jöttünk haza, arról hadd beszéljenek néhányan a résztvevők közül:

Kiss Eszter, Sepsiszentgyörgy

Nagyon jó volt itt lenni, a játékok alatt újra gyerekek éreztem magam. Sokat segített a családi légkör, legjobban a csoportos munkák

tetszettek. Remélem, hogy amit itt tanultam, azt hasznosítani tudom a gyermekmunkában.

Szebeni Márta, Bölon

Annak ellenére, hogy fáradtan jöttem, nagyon jól éreztem magam. Legjobban a drámagyakorlatok tetszettek, ezeket alkalmazni is szeretném a jövőben.

Paul Hermína, Brassó

Úgy élveztem, mintha magam is gyerek lettem volna! Jó volt tudatosítani azt, hogy az általunk

eddig is használt módszerek (dráma, tapasztalaton alapuló tanítás) mennyire beválnak a gyermekszolgálatban.

Bedő Juci, Homoródszentmárton

Megerősödött bennem az, hogy a drámapedagógia segítségével jobban be lehet vonni a gyermekeket a tanításba. És nem csak a gyülekezeti gyermekmunkában, hanem az iskolában, tanárként is alkalmazni tudom ezeket a módszereket.

Zöld Edit, Marosvásárhely

Örülök, hogy részt vehettem ezen a konferencián, sokkal gazdagabban megyek el, mint ahogy idejöttem. Új fogalmakat ismerhettem meg, és új tanítási módszereket, ilyen a bábozás, drámapedagógia és sok más gyakorlati tevékenység. Remélem, hogy az új nem csak azt jelenti, hogy szokatlan, amitől félni lehet, hanem épp az ellenkezőjét: új kihívást arra, hogy bátran alkalmazzuk is!

Lőrinczi Anna, Nyárádmagyaros

Csodálatos, hogy milyen sokféle formában be lehet mutatni Istent, aki a különböző embereket különféle módon szólít meg. Tetszett ez a sokszínű, változatos program. Nagyon hasznosnak, építőnek találtam.

Köszönet mindazoknak, akik valamilyen formában részt vállaltak a képzés megszervezésében, és hisszük, hogy lesz folytatás! Mindenért Istené a dicsőség!

BOROS RÓBERTNÉ EMILIA

Nagybányán és ...

Több hónapos várakozás előzte meg a VOX NOVA magyarországi baptista férfikar vendégszolgálatát Nagybányán. Igen, mert az elmúlt év derekától vártuk már őket. Végül május 3-4-én, szombaton és vasárnap, minden várakozást fölülmúló élményben volt része sok száz magyar embernek a két, klasszikus és egyházzenei koncerten.

Nem csekély áldozatot vállalnak a kórusban szolgáló testvéreink, hisz azt a színvonalat, amelyet az együttes nyújt, bizonyára nagyon sok énekóra, próba előz meg. A kórus 26-27 tagja 14 budapesti és környéki gyülekezetből van. De nem kis feladat egy-egy mostanihoz hasonló turné megszervezése és lebonyolítása sem. Ahhoz, hogy délután kettőre

Nagybányára érkezzenek, kora hajnali órában kellett útra kelniük. A gyors közös ebéd után máris indultak az Óvárosi Református Templomba, ahol a 18 órától kezdődő koncertjükre terepszemlét (akusztikai felmérés), beéneklést és egy röpké próbát tartottak. Gyors átöltözés és kezdődött a gyülekezetnek amúgy is soron lévő istentisztelete Kovács József baptista lp. imájával. Ezt két kórusmű követte, majd a ref. gyülekezet lelkipásztora Kádár Miklós hirdetett igét. És innen kezdve közel egy órán át szívet-lelket melengető élményben volt részünk. Hallottunk ismert és kevésbé ismert klasszikus művet. De az ismertebb egyházi műveket is sajátos feldolgozásban hallhattuk. A műsor hangulatát emelte két művészien előadott vers és az a fúvósötös, amely vállalta néhány kórusmű kíséretét. A kórusművek többnyire orgona, illetve zongora kísérettel hangoztak el. Hogy

menyire nyűgözték le a hallgatóságot, mi sem bizonyítja jobban, mint az előadás végén feltörő hosszú, úgymond vastaps.

Vasárnap reggel 9 órától a baptista imaházban rendhagyó istentisztelet kezdődött. Az imaórától kezdve a befejezésig vendégeink szolgáltak: énekekkel, imára buzdítással, versekkel, megragadó bizonyágtételekkel. Majd együtt járultunk az Úr asztalához és részesültünk a szent jegyekben.

Közös ebéd után még egy röpké városnézésre is jutott idő s máris indultak Szatmárnémeti felé, ahol 17 órától egy újabb szolgálat várt rájuk.

Köszönjük szolgálatukat, amelyen keresztül igazi lelki felüdülést nyújtottak! Sokáig emlékezni fogunk rájuk. Isten áldását kívánjuk életükre és további szolgálataikra.

MÁTIS CSABA, *Nagybánya*

...Szatmáron

Immár jó hagyománnyá vált Szatmárnémetiben, hogy minden évben az imaház falain kívül is hirdetjük az evangéliumot. Néha a város központja, máskor más felekezetek temploma ad helyet Isten igéjének a hirdetésére. Az utóbbi években – évente egy-két alkalommal – a városi Filharmónia termébe gyűltünk evangélizálni. Mindig sokan eljönnek meghallgatni az énekkart, gyermekkórust, bizonyágtételeket, az igehirdetést. Emberileg szólva nem mondhatjuk, hogy sokan térnek meg, de az ígét vetjük és imádságos lelkülettel várjuk az aratást – akár minket, akár utódainkat tiszteli meg az Úr ezzel.

A mostani különlegessége a budapesti Vox Nova baptista férfikar vendégszolgálat volt, Szilágyiné Mátyus Elvira vezetésével.

Mikes András testvér, a kórus titkára, bemutatkozásában többek között elmondta, hogy szeretik az Urat dicsérni ilyen formában is, hiszen az angyalok kara is férfikar. Valóban, a hallgatóságnak nagyon tetszett és lelkesítő volt az énekük, ha mondásuk szerint nem is képzeltek magukat angyaloknak, de bizonyágtételük arról tanúskodott, hogy Isten gyermekei. A férfikar énekeit a budafoki gyülekezet fúvósötösének (quintett) szolgálata tette színesebbé, köztük egy fagott szóló.

A férfikar koncertjének utolsó felében Borzasi István szilágyperczeni lelkipásztor hirdette Isten igéjét Jósias templomtisztításáról és páskájáról. Az ige kapcsán az igazi megtérésről beszélt az igehirdető. A szervezésben és az istentisztelet vezetésében a gyülekezet két lelkipásztora is részt vett.

A Vox Nova magyarországi baptista férfikar, vezényel Szilágyiné Mátyus Elvira (foto Szatmáron)

Szatmárnémeti, evangélizáció a Vox Nova együttesel a Filharmóniában

Hálások vagyunk Istennek mindenért, amit tett és tesz értünk és gyülekezetünk tagjaiért, akik ki veszik részüket a munkából. Imádkozunk és kérjük kedves testvéreinket is, segítsenek imájukban a Partium északi részének evangélizálásában.

VÉKÁS ZOLTÁN lp., *Szatmárnémeti*

Együtt kell szolgálnunk, szükségünk van egymásra

Otniel Bunaciu (fotónkon) a Román Baptista Unió elnökének igei üzenete a kolozsvári munkakongresszuson hangzott el, április 5-én

Először is szeretném megköszönni a szövetség vezetőségének kedves meghívását, és minden küldöttnek a szívélyes fogadtatást. Elnézést kérek, amiért nem tudok magyarul. Mindig a diákokra hárítottam a felelősséget, akikkel együtt nőttem fel a bukaresti szemináriumban, persze nem az ő hibájuk ez. Sok szép emlékem van számos magyar testvérrel. Ma is otthon éreztem magam itt. Nagyra értékelem, hogy hallhattam mindazokról a problémákról, amelyekkel a magyar testvérek szembesülnek, és hogy milyen megoldásokat találnak ezekre.

A román tv-ek üdvözlete

Ugyanakkor hozom a román baptista gyülekezetek üdvözlétét. Pár napja már itt vagyok ebben a városban, a kolozsvári hitközség közgyűlésén vettem részt, és további találkozóim lesznek lelkipászorokkal, gyülekezetekkel.

Szeretnék megdicsérni azért, ahogyan szervezitek a szövetséget, és a gyülekezetek pedig mennyire „érzik” a közösség szükségét. Szép megvalósításaitok vannak, és a jövőre nézve merész terveket szavaztatok meg. Örölnék, ha miránk is ragadna ebből a buzgalomból, odaadásból, hisz a baptista hit 150 évvel ezelőtt német és magyar emberek által jött közel mihozzánk. Isten helyezett bennünket egymás mellé e tájakon. Hiszem, hogy a baptista bizonyoságtétel nagyon fontos mindazoknak, akik jelenleg itt élnek: románok, magyarok, cigányok, németek, ukránok és ezért nagyon fontos a mi közös előrehaladásunk.

Köszönöm

Köszönöm tehát a mai nap testvéri közösségét, kívánom az Úr áldását a döntéseitekre és minden munkátokra. Szívesen látunk benneteket a román baptisták országos konferenciáján. A jövőben, ha a román baptista unióban is újra megalakulnak az alegységek, mint a misszió, az ifjúságé, a nőtestvéreké – ezt a határozatot már meghoztuk, és most folyik

ennek a végrehajtása –, ilyen kerektekben is együttműködhetünk majd az erőteljesebb misszió érdekében.

Jézus főpapi imádsága

A felolvasott igénkben (Jn 17:21-23) Jézus Krisztus könyörög, hogy követői egyek legyenek. A történelem folyamán a keresztyének nem nagyon igazolták ezt. Sok ember ma is jogosan kérdezi: az igazság tényleg ennyire megoszthat bennünket? Na most mi, baptisták, közel érezzük egymáshoz magunkat. Mégis az egység kérdésének napirenden kell lennie, mint amit folyton keresünk, amit vallunk és amit meg is élünk.

Nem szeretnék egy hosszas előadást tartani, ugye már a töltöttkáposztának is érződik az illata (*derülttség a teremben – szerk. megj.*), ami motiválhat, de el is veheti a figyelmünket. Szóval **négy fontos dolgot látok az igében**, amikre nézve vagy amikben egyek lehetünk.

1. Az első a szeretet

Az ige úgy írja, hogy Jézus Krisztus szeretete gyűjt össze bennünket. Mi, baptisták, kevésbé vagyunk híresek a teológiánkról, mi nem írjuk, inkább megéljük a teológiát. Istennel járunk szorosan, ez a mi teológiánk. Kétség nélkül egyek vagyunk a szeretetben, mert Isten maga a szeretet. Látható ez a Szentháromságban: az Atya, a Fiú és a Szentlélek örök szeretetkapcsolatában. Látjuk ezt már a kezdetkor, amikor Isten az ő nagy szeretetéből megteremti az eget, a földet és az embert. Ugyanezzel a szeretettel keresi a bűnös embert Fia, Jézus Krisztus által. Ez a szeretet gyűjt és tart össze minket. És mint valódi keresztyének, kell hagynunk, hogy ez a szeretet „hódítson” meg bennünket és aztán pedig ezt kifejezzük a mi hívó életünkkel.

Nem lehetünk tétlenek: hagyni csupán, hogy vegyen birtokába ez a szeretet, *s majd az Úr fűves legelőkre terelget, vesszejével őriz és kalauzol* –, hanem a létrejövő új közösségben ezt ki is kell fejeznünk... Nem ismerem aprólékosan a magyar baptisták

gondjait, viszont ugyan azokban a városokban és falvakban élünk. A mai világ annyira agresszív, gondolok itt gyermekeink és fiataljaink helyzetére. Úgy vélem, a rájuk nehezedő nyomás sokkal nagyobb, mint amilyen volt az én gyermekkoromban, Bukarestben. Ezért sürgető ennyire az Isten szeretete, hogy alkosunk olyan közösségeket, ahol kifejezhetjük és nyilvánvalóvá tehetjük a szeretet. Erre kérem az magyar baptista testvéreimet és a testvérnőket.

2. A közös hit

A második oka a mi egységünknek a közös hit. Az emberek úgy neveznek bennünket, hogy hívők. Mondja a 13 éves fiunk: „Apa, azt mondták az iskolában: hívő! (*pocăitule!*). Nekem nem esett rosszul – mondja tovább a gyerek –, mert tudom, hogy mit jelent.” Az osztálytársai valójában nem tudták, mit jelent ez...

Valahányszor ezzel a névvel illetnek, arra mutatnak rá, akik valójában kellene lennünk: átforgalmazott emberek.

A teológusok szépen megfogalmazták: Isten kegyelme bűnös állapotunkban ragad meg bennünket és egy megmentett állapotba helyez át. A státuszunk teljesen megváltozik: elítéltek voltunk, most pedig megkegyelmeztettek vagyunk – a mi Urunk áldozata által. De nem csak a

AZ IGEI ÜZENET FOLYTATÁSA

helyzetünk változott meg, hanem az életünk – remélem én – és kívánom. Ezért kérdezzük meg a katekéziskor az embereket: „Amióta megismerted az Urat, változott-e valami az életedben?” Azért, mert az igazság megváltoztat.

És az Úr Jézusba vetett hitünk egy új életmódra tanít bennünket. Ez a környezetünkben levők számára lehet egy kihívás... Tudjátok, hogy jönnek a választások, és a politikusok fel-felkeresnek, mosolyognak, barátságosan kezét fogják. Látjátok, az a mód, ahogyan Isten dolgozik a világban az ettől egészen különbözik. Persze, legyen hatásunk a politikai életben, fontos ez, mert az ország polgárai vagyunk, vannak ebből eredő jogaink.

Ellenben mi nem ilyenformán készítjük változásra társadalmunkat. Annál inkább, hogy a politikusainknak sajnos rossz hírük van. Tehát, ha mi azt szeretnénk, hogy serkentőleg hassunk, akkor az igazság útján kell járnunk – alázatban, Krisztusra figyelve, a Szentírás szavai szerint. És ez az én könyörgésem, hogy Isten adja meg a hitben való egységet. Ennek folytán azt igazolja majd a mi járásunk, hogy az Úr Jézus tanítványai vagyunk.

3. A közös bizonyágtétel

A Szentírás a mi legfőbb tanításunk, aszerint járunk... Nincs most idő alapos exegézisre csak megemlítem, hogy az Úr Jézus Krisztus összekapcsolja a bizonyágtételünk erejét az egységgel: „*kérem, hogy egyek legyenek, hogy a világ elhiggye, hogy te küldtél engem*”. Látjátok, ilyenképpen is tükröződik Isten dicsősége, a mi egységünk által. Viszont ez egy folytonos dilemma is nekünk, mint akiket az Úr az ő munkásainak elhívott. Kiben tükröződik Isten dicsősége, énbennem, Otnielben, aki egy érdemtelen agyagedény? Mert csupán ember vagyok, és nem valaki (valami) más, hiszen egyikünk sem hivatkozhat érdemeire. Istennek Lelke munkálja életünket, átformálja, összehoz bennünket, hogy egyek legyünk a tanúságtételben.

Szeretném azt is elmondani, hogy nekünk, román baptistáknak szükségünk van tirátok. És hiszem, hogy nektek, magyar baptista testvéreknek úgyszintén szükségetek van mireánk. Miért? Azért is, hogy a bizonyágtételünk a világ előtt legyen egy kihívás, hogy amikor ránk figyelnek mondhatják: „*Nézzétek, ezek a baptisták más milyenek!*”. Hiszen a Krisztus szeretete, és az ugyanabban a hitben való járás hoz össze minket. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy teljesen egyformák vagyunk. Például mindig lesznek román testvérek, akik nem tanulnak meg magyarul, vagy fordítva. Mi kívánjuk a magyar testvérekkel való egységet. Szükségünk van önökre, azért, hogy a mi bizonyágtételünk erőteljesebb legyen. És azt hiszem, hogy mindegyikünknek szüksége van a másira. Krisztus testébe oltattunk be mindnyáján, és ő a Fej.

Hálás vagyok az Úrnak mind-azért, amit közöttetek végez. Nagyon megragadott engem az, amennyit ti teljesítetek (ezzel a dicsérettel nem akarnám elrontani a provokálás pszichológiáját, és kívánom, hogy ezután még többet teljesítsetek). Ha a román baptisták is annyit adnának, amennyit a magyar baptisták, akkor az Uniónk nagyon gazdag lenne. Tehát kérlek imádkozzatok azért, hogy az Úr helyezze a ti román testvéreitek szívére, hogy fenntartsassák a munkát hasonló mértékben.

4. Egyek a szolgálatban

Küldetésünk lényege a szolgálat: az elveszettek (meg)hívása az üdvösségre. Erre hívott minket Isten, hogy keressük meg az elveszetteket, hogy hozzuk vissza őket Istenhez. Ugye ebben a városban vannak románok is, magyarok is, cigányok is, és másfélék is, akik elmennek mellettünk és sietnek a kárhozatba. Mi pedig, érdemtelen eszközök, olyanok vagyunk mint a követek, akiknek a hírt messze el kell vinniük.

Szolgáljuk a szükségben levőket is! – én nem szűnök meg hangsúlyozni az evangélium ezen dimenzióját. Habár nem hiszek a szociális evangé-

liumban, ami helyettesíthetné a prédikált igét, de nem hiszek az olyan hirdetett szóban sem, amelynek semmi köze nincsen a világ szükségleteihez. Gondoljuk meg: összejöhetünk itt nagyon gyakran és prédikálhatunk egészen addig, amíg már szinte megelégedjük, viszont a világ minderről semmit sem tud. Mert ugye jól érzed magad itt a testvérek között, ez természetes. De amikor elmész a felebarátodhoz, a „másikhoz”, aki nem olyan mint te, akkor van probléma, de ott a bizonyágtétel is nagyobb.

A gyülekezetünk, Bukarestben, ahol én pásztor vagyok, a Ferentari negyedben van. Ez egy szegény negyed, a lakosok több mint 30 százaléka roma. Itt Isten a szívünkbe helyezett egy olyan munkát, hogy menjünk el a gyerekekhez, akik közül sokan írástudatlanok, és kezdjük, többek között az ábécére való oktatást. Megmondom őszintén – fáj most is a szívem, ha arra gondolok –, hogy van 180 gyerekünk az iskolában, az 1-8 osztályban, adunk nekik ennivalót is, ellátjuk egészségügyi kezeléssel és higiénával, de közülük hárman-négyen járnak a gyülekezetbe. Ennek ellenére mi folytatjuk a munkát, mert nemcsak azért segítjük, hogy közelítsük őket a gyülekezethez – miközben ezt mélyen óhajtjuk és amiért imádkozunk is –, hanem elsősorban azért, mert szükségben vannak. Jézus Krisztus küldött el bennünket, hogy szolgáljuk a világot, hogy hasson az evangéliumnak életeket átformáló ereje.

A befejezéskor újból szeretném kifejezni az örömet, hogy ma együtt lehettem veletek. Nekünk együtt kell szolgálnunk, szükségünk van egymásra. Isten szeretete, a közös hit és bizonyágtétel köt össze. Isten segítsen meg mindnyájunkat, hogy járjunk egységben az ő országának dicsőségére. Isten áldjon meg titeket! Ámen.

*Az elhangzott beszéd szerkesztett változata.
Fordítás és az alcímek: Sz. L.

100 éve született Nagyváradon Héthalmi Páth Károly, a magyar baptista zenei élet kiváló személyisége

Dr. Héthalmi Páth Károly baptista hívő családból származik. Már nagyszülei is baptisták voltak. Nagyanyja házánál jött össze elindulásakor a nagyváradai baptista gyülekezet. Édesapja kalapos mester volt,

jól menő üzlettel. Nyugdíjasként a Nagyváradai Baptista Menház gondnoka lett. Károly a legfiatalabb gyermek (a nyolcadik) volt a családban. Nagyváradon – Erdély kapujában – született 1908. május hó 11-én. Elemi és polgári iskolai tanulmányát Nagyváradon végezte, a gimnázium felső osztályait pedig Budapesten a Vörösmarty gimnáziumban mint magántanuló, és ugyanott érettségizett. Zenei tehetségének kifejlődéséhez az első inspirációt a családban kapta, ahol vasárnap délutánonként a gyülekezet zenekara próbált. Második lendítő erő a gyülekezet volt. Az előjáróság két igen bölcs, értékes és jól gyümölcsöző befektetést eszközölt:

1. Megvásárolta a templom melletti sok gyümölcsfával teli nagy kertet, hogy legyen a gyerekeknek hely játszani, szaladgálni, s így ne kelljen a ligetbe menniük.

2. Meghívta Nagyvárad akkori legkiválóbb zenetanárát, Laszczik Ernő tanítóképző intézeti tanárt, aki az ifjúsággal foglalkozott, zenekart szervezett és havonként ünnepélyt rendezett. Ezek az alkalmak sok látogatót vonzottak a gyülekezetbe. Laszczik Ernő sok oldalú hangszertudása, zeneszerzési képessége, inven-
cióbősége és rendkívüli zenei talentuma megtermékenyítette Károly lelkét és engedett az ösztönzésnek,

hogy Budapestre menjen és beíratkozzék a Zeneművészeti Főiskolára. A fölvételi vizsgára komponált Fohász c. művét Kodály Zoltán, Siklós Albert és Weiner Leó hallgatta. Fölvették. Nem akárhik. Főiskolai tanulmányaival párhuzamosan a Budapesti Baptista Theológiai Szemináriumban zenei tudományokra és hangszerismeretre tanította a szeminárium hallgatóit.

Az első diplomát (zeneszerzés-karnagyképzés szakon) 1933-ban kapta meg és ezzel első volt a magyar baptisták között, aki a Zeneművészeti Főiskolán diplomázott – Siklós professzor tanítványaként. Zeneakadémiai évei alatt zenetanfolyamokat tartott különböző helyeken. A tanfolyamok alatt igehirdetéseket is tartott. Úgy a játéktípusa, mint tanítási módszere és szerzeményei új színnel gazdagították a meglévő baptista zenei irodalmat.

1938-ban elindítja „Aeolhárfa” című zenei lapját, mely baptista közösségünkben igen kedvelt, hézagpótló zeneirodalmi kiadvány lett. 1944-ben újra beíratkozott a Zeneművészeti Főiskola Középiskolai Ének és zenetanárképző szakára, amit 1947-ben végzett el, megszerezve a második diplomát. Ezzel párhuzamosan a Pázmány Péter Tudomány-egyetem Bölcsészeti karán pedagógiát, filozófiát és művészettörténetet hallgatott. A Budapesti Baptista Theológiai Szemináriumban 1929-től 1956-ig tanított.

A II. világháborút követő években saját műveit a „Gyöngyszemek” és az „Igazgyöngyök” című füzetekben jelentette meg. Legnagyobb kórusműve a „23. Zsoltár”. Vonószene-
karri feldolgozásainak száma 100 fölött van.

A nagyváradai 1. sz. gyülekezet ének-zenekará-
vezényli Páth Károly testvér, a '80-as években,
legutóbbi hazalátogatásának idején.

Külföldre távozása után előbb Franciaországban, majd Kanadában és később az Egyesült Államokban telepedett le családjával együtt. 1995-ben, 87 éves korában az Úrhoz költözött.

Kedves mosolyára, szorgalmára, műveiből szerzett mély hitére még sokáig emlékezni fognak a magyar baptisták szerte a világon.

(Kivonat Dr. Almási Mihálynak
a „JÓ PÁSZTOR” 2008. március-áprilisi
számában megjelent írásából;
összeállította: A.F.)

FELVÉTELI

TEOLÓGIAI FAKULTÁS

Örömmel hirdetjük, hogy a Szövetségünkön belül működő Teológiai Fakultás felvételit hirdet a lelkipásztor-képző szakra, **a 2008-2009-es tanévre**. Várjuk azon fiatalemberek jelentkezését, akiknek elhívásuk van az Úrtól erre a szolgálatra! A jelentkezési feltételek figyelembevételével olyan érettségizett személyeket várunk, akik legalább három éve már gyülekezeti tagok és két éve szolgálatot is végeznek a gyülekezetben. Szükség van gyülekezeti és lelkipásztori ajánlásra is. Az érdeklődők vegyék fel a kapcsolatot *Giorgiov Adrián dékán testvérrrel* a 0749 271864-es telefonszámon. **Jelentkezési határidő: augusztus 30.**

„Mit féltek, ti kicsinyhitűek?” (Mt 8:23-27)

Vajon, amikor Jézus felszállt a hajóra, nem tudta, hogy vihar lesz? És vajon nem tudta, hogy jó volna figyelmeztetni tanítványait, hogy amikor jön a vihar, azonnal költsek fel, mert néki egy szavába kerül és a tenger lecsendesül?

A tanítványok mégis jól tették, hogy odasiettek Jézushoz és felköltöttek azt kiáltva: „Uram, ments meg, mert elveszünk!” Jézus mindent tudott, ő ismer mindent ma is. Viszont a próbát megengedte. Megengedi nekünk is, hogy a viharban – ha még gyáván, félénken, és kicsinyhitűséggel is – őt szólítsuk meg. És akkor történik a csoda, amelyen álmélkodnak a környező emberek is.

Életemben én is nem egyszer tapasztaltam ehhez hasonló élményt: biztonsággal szálltam fel Jézussal a lelki hajóra, aztán szinte észrevétlenül jött a vihar, át-átcsapott a fejem felett, félelem és kicsinyhitűség vett erőt rajtam. Most már látom és hálás vagyok érte, mert ilyenkor mindig jött segítség. Nem is tudom megmondani pontosan, hogy hányszor, mégis hadd említsek meg közülük néhányat.

Az 1960-as években a mi házunkat rendelte Isten „lélekhajónak”. Szép számmal úsztunk örömmel öt éven át. A kezdésnél még a pásztorunk Szilágyi Antal testvér volt velünk. Aztán jött egy fiatal pásztor, Budai Lajos testvér (ma már idős, nyugdíjas), ő is csatlakozott hozzánk. 1965-ben a hajónk elkezdett inogni, rám felfigyelt a szekuritáté (de azt is tudjuk, hogy mi lett a lelkipásztorunknak a sorsa). A kedvelt munkahelyemtől és a kedves munkatársaktól el kellett szakadnom. Nehéz volt akkor, nagyon megijedtem és a félelem gyötört, a kishitűség is erőt vett rajtam. Sokáig vívódtam, ameddig egy hang meg nem érintette a fülem: „Miért félsz? Ne légy kicsinyhitű!”.

Aztán 1972-ben visszakaptam a munkahelyemet, ott maradhattam egészen nyugdíjas koromig.

Most teszek egy nagy lépést: 1984 januárjában elég keményen tört rám a vihar, egy éven át csapkodott. A

feleségem 23 éves korától betegeskedett, sok szenvedésen ment át, és így együtt küzdöttünk a habokkal. Abban az évben sokszor kellett őt kórházba vinnem. Egy ilyen alkalommal, a kórházi asztalnál kezdtem el papírra vetni ezeket a sorokat: „*Ó, hányszor estem a csüggedés árkába, / ahonnan nem láttam kiutat, / csak szakadékokat szakadék után, / s hányszor borultak életem egére / sűrű, fekete, viharzó fellegek. / Hányszor gyűltek össze körüllem, / mint saskeselyűk a csúfolódók, s hányszor estem el a próbák hágóján, / véresre törve magam, s kiáltva: Nem érdemes élni, dolgozni, szenvedni, / s végül a halálnak mindent odadobni.*” (részlet a Merengés c. versemből).

A lebénulásom kilencedik évében, az elmúlt esztendő a jubilálás (örvendezés) éve volt (1937-2007), de azért sok próbán kellett átmennem, újból bekerültem a vihartól hánykódó hajóba. Gyermekeink elvittek Németországba, és ott kaptam tőlük egy akkumulátoros „szekeret”. Azzal aztán mehettem minden reggel ki a fenyves erdőbe, imádkozhattam a csendben, több órán át gyönyörködhettem a természet szépségében. Aztán sajnos az úton elütött egy autó, a szekereken átmentek a nagy kerekek, és hogy én miként kerültem az autó oldalára és a bal kezemmel miben tudtam megkapaszkodni, azt máig sem értem. Amikor a rendőrök megérkeztek, az egyik azt mondta: „A halál markában volt!”, de a kollégája kiigazította: „Isten kezében volt: ő vette ki a székérből és tette fel az autó oldalára”. Úgy gondolom, hogy igaza volt.

A 70 esztendőhöz tartozik kilenc évi bénaság is, viszont kell számolnom ezeknek az éveknek a gazdagságát is. Hálát adok, hogy három kötetnyi verset gyűjthettem össze. Az első kötetnek ezt a címet adtam: Isten kezében, a másodiknak: Lépésről-lépésre, a harmadiknak pedig: Legyen meg a te akaratod. Úgy érzem, ha Isten segít, még folytatom a munkát.

Hálás vagyok Istennek, hogy számos segítő kéz vesz körül. Edit

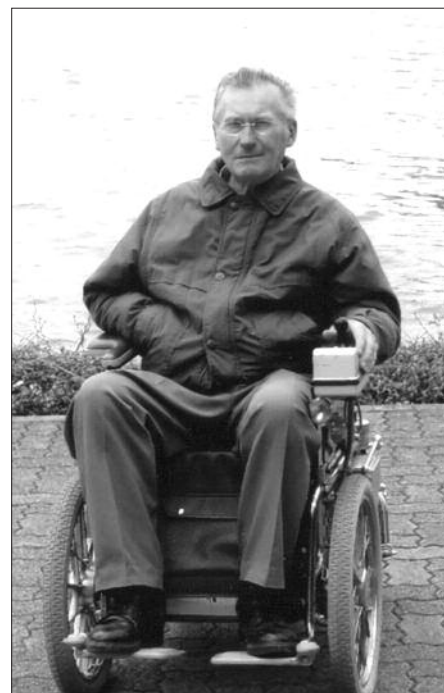
lányunk és vejünk Hotz András támogatta a versek kiadását. Őszinte segítséget kaptam volt lelkipásztoromtól Nagy István testvértől, az ő kedves felesége vállalta a szövegek korrektúráját, áldja meg őket az Úr a fáradságukért.

Aztán voltak akik bátorítottak az írásra, mint Kaszta István irodalmár. A harmadik kötetem gondozását jelenlegi pásztorunk dr. Kovács József testvér vállalta, amit neki is nagyon köszönök. Hasonlóan hálával tartozom Tóth Zoltánnak is, aki a kompjúteremet – az én írógépemet – nagy szakértelemmel „ápolgatja”.

Verseimet azoknak ajánlom, akik ismerik a sokat szenvedett betegeket, és akiket érdekel, hogy mit is írhat egy olyan ember, aki agyvérzés következtében sérülést szenvedett, aki ugyan remegő bal kézzel, de mégis próbál írni.

En kérem a Jóistent, hogy akik kézbe veszik írásaimat, akár bénák és szenvedők, akár egészségesek, és akik még nem kerültek a hullámozó tengerre, hogy értsék meg a kérdést: „Mit féltek, ti kicsinyhitűek?”, és fogadják meg Jézus válaszát is: „Ne féljete!”.

MÁTIS GÉZA, Nagybánya

Brazíliai hívők: életük fontos része az ima

A távoli dél-amerikai kontinens nagy országában, Brazíliában járt **Gergely Istvánné Piroska**, ottani keresztyén óvodai programokat tanulmányozott. Élményeiről kérdeztük és annak lehetőségéről, hogy új tapasztalataiból mit lehet idehaza hasznosítani.

Az úti programról

Brazíliában összesen 16 napot töltöttem, a legtöbbet Sao Paulóban. Egy nap elmentünk Santos-ba, ez egy tengerparti város, itt tartottuk az utolsó kiképzésünket, ami után városnézésre is sor került.

Két angolai testvérnővel a PEPE-program (Program of preschool education) kiképzésein vettem részt. A szervezet által működtetett óvodákat is meglátogattuk. Ezen kívül még alkalmam volt néhány gyülekezetben is részt venni, szolgálni, illetve két nap a cigánymisszióba is besegítettünk.

Keresztyén óvodai munka

Az óvodák egy-egy gyülekezethez tartoznak, a Favellas-okban (nyomornegyedek). A hangsúly a misszió van, és nem csupán azon, hogy a hátrányos helyzetű gyerekeket megtanítsák írni, olvasni és felkészítsék őket az iskolára. A gyülekezet támogatását élvezik, az óvónők is a tagok közül valók. Ily módon a felnőttek is tanításban részesülnek, mert sok óvónő korábban nem tudott írni, olvasni. Az ő kiképzésük is folyamatos, havonta legalább egy nap a tanítóknak is tanulniuk kell. Ugyanakkor ez egy szociális program is, a gyerekek a higiéniai ismeretek mellett az alapvető társadalmi szabályokról is tudomást szereznek.

Az óvónőket a esetek többségében a helyi gyülekezet fizeti, de besegítenek más gyülekezetek vagy külföldiek is. Úgy vettem észre, hogy a misszió

érékében a hívők mindenre képesek. Az egyik tanító bizonyágtételében elmondta, hogy jól fizető állását hagyta ott a misszióért. Találkoztam egy kétgyerekes óvónővel, aki délelőtt és délután is tanít az óvodában úgy, hogy délután a saját 14 hónapos babáját is ott kell tartania, mivel nincs aki vigyázzon rá, délelőtt pedig a nagyobb gyerek van vele otthon.

A PEPE programban 4-6 éves korú gyerekeket tanítanak, a legjobban rászorulókat választják ki és legtöbb 20 gyerek van egy csoportban, két tanítóval. A tanítók rendszeresen látogatják a szülőket, hogy megismerjék a családot, valamint az otthoni helyzetüket. Az óvodában a gyerekekre egyenként odafigyelnek, illetve igyekeznek azt megadni a gyerekek, amit otthon nem kap meg, szeretet, pihenés, vagy bármi. Persze mindezek mellett egy olyan keresztyén alappal indulnak a gyerekek az iskolába, amit soha nem fognak elfelejteni. A gyülekezetek nagy része is a PEPE-misszió által alakult, a szülők kíváncsiak lettek, hogy mit szeretnek ott a gyerekek annyira, elmentek, megtértek és gyülekezetek alakultak.

Mit lehet átvenni?

Biztos sok mindent másképpen kell tennünk, mert más a kultúránk, a gondolkodásunk, és sajnos a misszióhoz való hozzáállásunk is. A módszert, amivel tanítanak és amivel megfogják a gyerekeket, illetve a szülőket, azt mindenképp hasznosítani lehet, ezt

Cikkírónk (jobb oldalt) egy brazíliai óvónővel

mi is szeretnénk kipróbálni. Hisszük, hogy az Úr nyitotta ezt a kaput, és ha megsegít bennünket, akkor szeptemberben szeretnénk elindítani nálunk is ilyen PEPE-óvodákat, egyelőre a roma testvérek közt, reméljük, majd a magyarok között is. Sok szegény család lakik körülöttünk, akiknek a gyerekeik nem járnak óvodába és emiatt hátránnyal kezdik az iskolát.

A szegénység önvédelme

Egy keveset mondanék a közbiztonságról. Minden „Favellas” bejáratánál van egy kis vas ajtó, amin csak az ott lakók mehetnek be, vagy ismerik őket (minket a házigazdánk vitt el, akit majdnem mindenki ismer). Idegeneknek tilos bemenni, ha mégis megteszik, nem biztos, hogy élve kikerülnek. Ezért a rendőrök sem mennek közéjük. A szűk, kitaposott ösvényen, a lakások között, gyakran léptünk át puskagolyóból ott maradt repeszeken. A képen látható, hogy egyik kis lakás a másikra épült, és nem csak a város szélén, hanem a legmodernebb negyedekben és épületek mellett is ott vannak a Favellas-ok. Minden ilyen negyednek van egy „biztonsági” embere (közönségesen: verő ember), akinek fizetnek az ott lakók a biztonságukért, ha nem fizetnek, csak úgy lelövi őket. Míg az ő határát és törvényeit valaki nem lépi át, addig biztonságban van, és amíg fel nem kerül a listájára, hogy valakit megsértett. Ha odakerült, és ha megtudja, akkor vagy azonnal úgy elmenekül, hogy sose találjanak rá, vagy minden magyarázat nélkül lelövik. Mindegyik Favellas-nak saját törvénye van, amit senki nem léphet át. Sao Paulo egy 20 milliós város, nagyon zsúfolt, sok a drogos és a

Egy brazíliai óvodában

A magyar baptisták történetének immár megsárgult lapjait hajtogatva megtudjuk, hogy Nagyváradon 1885-ben alakult meg a baptista gyülekezet. Arra is fény derült a lapozgatásból, hogy az eltelt 123 év alatt testvéreink szorgos munkával és áldozathozattal Isten dicsőítésére és a lelkek örömeire több imaházat is építettek, sőt 2008. április 27-én Nagyváradon megnyitotta kapuit a TIZEDIK MAGYAR BAPTISTA IMAHÁZ. Mikor és hol épültek ezek? Lássuk őket sorrendben (a táblázatban szereplő utcanevek korabeli elnevezések).

A Rogériusz negyedben épült új magyar baptista imaháza

1893	Kertész utca 5 sz.		Boros Imre prédikátor telkén
1905	Kolozsvári út 34 sz.		vásárolt telek
1912	Bunyitai liget 12 sz.	IMMÁNUEL	vásárolt telek
1927	Barak telep,	BETHÁNIA	Gyarmati Teréz hagyatéka
1927	Nilgesz telep		Szabó József telkén
1930	Pompeiu utca 42 sz.	BETLEHEM	Dienes István telkén
1936	Nilgesz telep,	NÁZÁRET	B. Vargha Imre telkén
1992	Maciesului utca 37 sz.,	Roma imaház	vásárolt telek
2008	Kolozsvári út 186 sz.,	Roma imaház	vásárolt telek
2008	Rogériusz-negyed, építési, átalakítási és időrendben a tizedik magyar baptista imaház Nagyváradon.		

A fenti táblázatban felsorakoztatott imaházakból napjainkban négy imateremben folyik Isten dicsőítő baptista szolgálat, (Immánuel, Bethlehem, Roma és Rogériusz negyed) ahol közel ezer tag és hozzátartozóik magasztalják Istent. Áldjuk érte az Ő szent Nevét.

Megjegyzés: – a Barak telep a jelenlegi Püspöki út környékén volt,

– a Nilgesz telep a Nagyállomás háta mögött,

– a Pompeiu utca 42 sz.alatti Betlehem imaházat a mostani Beiusului utca 2/a sz. alatt építették.

összeállította: *Antal Ferenc*

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ (folytatás)

prostituált. Amikor a városba mentünk autóbusszal, fel voltunk kérve, hogy úgy öltözzünk, úgy viselkedjünk, hogy ne vegyék észre rajtunk, mi turisták vagyunk. Ha valaki kéri a táskánkat, vagy a fényképezőgépet, vagy bármit, amit meglát nálunk, meg se próbáljuk nem szívesen odaadni, mert ott nem pofonra megy a játék.

A misszió mindenképp előtt

Végül pedig el kell mondanom, megragadott az, hogy a misszióért mindent megtesznek az ottani testvéreink. A fiatal misszionárius, akit említettem, hogy a cigány misszióban is szolgál, Sao Paulo egyik legveszélyesebb negyedébe költözött. Ott tanít a feleségével az óvodában már 2 éve, gyülekezetet alapított, annak ellenére, hogy a két gyerekét csak hét végén látja, mert ahhoz, hogy ők is ott lakjanak velük, ahhoz túl veszélyes a környék. Aztán megfogott még valami, amit az elmúlt évben Koreában is megtapasztaltam (ott egy nemzetközi női konferencián vettem részt). A braziliai hívők, akárcsak a koreaiak, szeretnek imádkozni, de nem csak az imaházban. Életük nagyon fontos része az ima. Ez látszik az életükön, valamint ott van a beszédükben, bármiről legyen is szó. Azt hiszem, ilyen tekintetben sokat tanított az Úr, jó volt látni a testvérek hűségét, komolyságát és buzgóságát.

GERGELY ISTVÁNNÉ PIROSKA, *Mihályfalva*

Sao Paulo

Nagyváradon

A Nagyvárad-belvárosi gyülekezet bemerítő medencéjében 2008. május 11-én, pünkösöd napján, ebben az évben immár másodjára mozdult meg a víz. A májusi napsugár lágyan simogatta az ünneplő gyülekezet templomát, s benne a hallgatóság szívét meleg, testvéri szeretet sugallta át. Dr. Giorgiov Adrián lelkipásztorral együtt hat fehér ruhás állt a medence partján s bemerítkezésükkel mintegy bizonyosságot téve hitükről, követték az Úr Jézus példáját. A fényképen a következő sorrend látható: Sarkadi Géza és felesége Sarkadi Bernadett, Elekes Gabriella, Szabó Erzsébet, Király Beatrix, Gyöngyösi Mihály. Lelkipásztorok: Dr. Vass Gergely, Elekes József, Dr. Giorgiov Adrián, Dr. Simon József. Elekes Gabriellát a család kérésére édesapja

Elekes József magyarremetei lelkipásztor, míg a többi fehér ruhást Giorgiov Adrián merítette be a víz hullámaiba. Igei üzenettel Dr. Vass Gergely testvér, az Arad-belvárosi gyülekezet lelkipásztora szolgált az ApCsel 2:29-41 versek alapján. Kísérje áldás az új tagok és a növekvő gyülekezet tagjainak életét. (af)

Fugyiban — Végre elérkezett a várva várt nap, és 2007. szeptember 2-án megtörténhetett az alámerítkezésem, és nyilvánosan is elkötelezhettem magam az Úr Jézusnak, az én személyes Megváltómnak. Két éve vártam ezt a napot, ugyanis két éve adtam át az életemet az Úr Jézusnak. Csodálatos napunk volt. Népes tömeg gyűlt össze a Fugyi-i imaház udvarán szabadtéri ünneplésre. A kémeri fűvőskar messze zengte az ünnepre hívót. Pardi Félix kémeri és Kriszt István debreczeni lelkipásztorok a Szentlélek kenetével hirdették Isten csodálatos ígét. A bemerítést édesapám, Bányai János helybeli lelkipásztor végezte. Hálás vagyok az Úrnak ezért a kiváltságért – nagyon megindító percek voltak. Igyekszem, hogy az elhívásomat betöltssem Isten dicsőségére. *Bányai Tímea*

TEMETÉSEK

Aradon, húsvét reggelén (március 23.) **id. Lőke Ferencet** (85), a kisszentmihályi (Arad 2.) gyülekezet alapító tagját a feltámadás Úra magához szolgáltatta. Testvérünk Szilágyerkeden született. Már ifjú korában dönt Krisztus mellett és bemerítkezik Véninger András testvér által Hadadnásdon (1945. augusztus 11.). 1942. március 6-án házasságra lépett Varga Juliánnával, akit ezelőtt 2 évvel az Úr hazaszolgált. Házasságukat megáldotta az Úr egy fiúgyermekkel, három unokával és négy dédunokával. 1974. december 1-től testvérünk hűséges szolgáló tagja volt az aradi 2-es számú baptista gyülekezetnek. Évtizedeken keresztül lelkesen, odaadással végezte azt a munkát, amivel az Úr és a gyülekezet megbízta. Temetése március 25-én volt a z újaradi temetőben. A kápolnánál Dr. Vass Gergely lelkipásztor hirdette Isten vigasztaló beszédét az 1Kor 15:51-58 alapján. Chiciudean Miklós testvér román nyelven szólt a gyászoló gyülekezet felé. A sírnál Katona János, a gyülekezet ügyintéző lelkipásztora a Jel 1:17-18 alapján hirdette az élő Krisztust. Néhai Lőke Ferenc testvérünk emléke áldott. Az Úr vigasztalja a gyászolókat.

Április 5-én gyászistentiszteletre gyűlt az aradi 2-es számú gyülekezet, hogy a kisszentmihályi kápolnából utolsó útjára elkísérje **Szabó Mártonné**, született Gergely Margit testvérnőt. Szeretett testvérnőnk az Úr megajándékozta 78 kegyelmi esztendővel. Fiatalon elfogadta az Úr Jézust személyes megváltójának és bemerítkezett Szilágykémeren. Házasságot kötött Szabó Márton-

nal 1945-ben. Házasságukból négy gyermekük született: Magda, Márton, Borbála és Adina. Negyvenkilenc évet éltek boldog házasságban, miután az Úr a férjét haza szolgáltatta 1994-ben. Férje oldalán, aki kitűnő zenész és karmester volt, igen sok áldozatot vállalt. Néhai Margit testvérnőnk a vendégszeretetben példát mutatott, családját hitben nevelte. Gyermekének, akiknek már kis korukban sokat énekelt, és unokáinak a zene iránti szeretetet hagyta örökségül. Testvérnőnk egészségi állapota életének utolsó éveiben megromlott, aztán elköltözése előtt két héttel súlyosná vált. Április 3-án az Úr magához szolgáltotta hűséges szolgáló leányát. Ravatalánál Tóth János lp. szólt Isten vigasztaló ígétét (Jel 7:9-17), Hubert Imre lelkipásztor román nyelven hirdette az evangéliumot, valamint Katona János ügyintéző lelkipásztor (Zsid 9:27a, Jn. 5:24). Margit testvérnőnk emléke szívünkben él! A Szent Szellem vigasztalja gyászoló négy gyermekét, tizenegy unokáját és hat dédunokáját, valamint a hozzátartozókat és a gyülekezetet itt, Magyarországon és a „nagy vizeken” túl.

Katona János lp.

Február 12-én Nagyváradon kísértük utolsó útjára **özv. Gurzäu Erzsébetet**. Hosszú földi életét befejezve, 87 évesen az örök hazába költözött. Sok éven át a kémeri, majd a váradai gyülekezet tagja volt. A gyászistentiszteleten Dr. Giorgiov Adrián lelkipásztor hirdette Isten szavát az 1Móz 25,7-11a, és Jób könyve 19,23-27 igeversek alapján. Isten áldása legyen az elköltözött utódain, akikért az elhunyt sokat imádkozott (K.E.)

„Köszönt titeket Erásztosz, a város ügyintézője“

(Róm 16:23, újonnan revideált Károli ford.)

Ki a legmegfelelőbb ember a falunk, a városunk vezetésére? – erre adunk választ június 1-én, az országos önkormányzati választásokon. Újszerű helyzet, hogy atyánkfiai közül, itt a Partiumban, körülbelül négyen-öten is vannak, akik az elmúlt négy évben polgármesteri, vagy alpolgármesteri tisztséget töltöttek be. Az alábbi interjúban **Erdős Bálint** (fotónkon) Ágya község alpolgármesterét kérdeztük.

Hogy van a testvér, indul-e újra a választásokon és milyen a kampány?

Erdős Bálint: Köszönöm szépen, az utóbbi hetekben volt egy kis egészségügyi problémám, de hála Istennek, jól vagyok. Az idei helyhatósági választásokon újból indulok, a polgármesteri tisztségért való megmérettetésén, az RMDSZ listáján. Négy jelölt közül választhatnak majd nálunk a polgárok. A május 2-i hivatalos kampánynyitóhoz képest a reális kampány már korábban elkezdődött és sajnos embertelenül durván folyik.

Mikor és hogyan kezdődött az önkormányzati szolgálata? Hogyan választották épp egy hívő embert erre a tisztségre?

– Négy évvel ezelőtt, a választásokra készülve nálunk is gyűlést szerveztek, amelyre én kissé megkésve érkeztem. Főleg azért mentem el, hogy egy régi barátomat megpróbáljam támogatni a polgármesteri jelölésben. Az egyre inkább eldurvuló vitakozást végighallgatva szót kértem és rövid fel szólalásomban békességre és megfontoltságra kértem a jelenlevőket. Majd azután elmondtam, hogy én és a házam népe azért imádkozunk, hogy Isten rendeljen olyan vezetőt, aki szívén viseli településünk gondjait és igyekszik azokra megoldást találni. Aztán másnap megkerestek, majd napokon át unszoltak, hogy rábíranak: vállaljam el én a jelöltséget. A döntés roppant nehéz volt. Vívódásaink közepette rájöttünk, hogy egyedül Isten az, akinek a tanácsát kikérni és követni érdemes. Megdöbentő választást az Ez 34. részében

közlte velünk, amelynek elolvasása után elfogadtam a jelölést, és hát ez lett az eredménye.

Milyen volt az elmúlt négy év?

Isten iránti hálával tekintek vissza az elmúlt négy év megvalósításaira. A kormánypénzek, illetve az európai uniós támogatások révén olyan beruházásokra kerülhetett sor, amire a mandátum kezdetén álmodni sem mertünk volna. Minden kisebb, vagy nagyobb megvalósítás örömmel tölti el a vezetői csapatot, kezdve a minisztertől, egészen a legkisebb hivatalnokig. Viszont bőven volt részünk csalódásokban is (rá kellett jönnöm, hogy a kormánypénzeket nem a szükséges, hanem a politikai hovatartozás alapján osztják le).

Az önkormányzatban dolgozni nem leányálom, főleg nem egy alpolgármesternek, aki alárendeltje a polgármesternek és hatásköre korlátozott. Hasznos tevékenysége akkor van igazán, amikor politikai támogatottságát kihasználva olyan pénzforrásokat képes megszerezni, amellyel a költségvetést gazdagítja.

Van aki úgy véli, a politizálás nem hívő embernek való. Képviselheti ugyan a gyülekezet érdekeit, annak előnyére, de gyengítheti is a baptista bizonyosságtételt. Hogyan látja ezt a kérdést?

Úgy gondolom, hogy a közigazgatásban dolgozni, vagy politizálni az két különböző dolog. Tevékenységük összefügg ugyan, hiszen a politikusaink által kialakított és leosztott összegek hozhatják olyan szerencsés helyzetbe a helyi tisztségviselőket, hogy eredményes munkát végezzenek. Annak ellenére, hogy kemény, embert próbáló munka mindkettő, az a meggyőződésem, hogy a hívő embernek ott van és lesz a helye mindig, ahová Isten helyezi, az ő akaratának teljesítésére – erre sok példát találunk a Bibliában. Sokszor megtapasztaltam azt a többteletrőt, amit Isten a benne bízóknak ad. Ezzel az erővel sikerült bizonyítani az ügyes-bajos dolgok megoldásakor, hogy többet ér egy szelíd, békés szó, mint a törvény szigorának alkalma-

zása. Vannak persze olyan dolgok is, amelyeket el kellett utasítanom, de ezek miatt soha nem éreztem, hogy csorbult volna a tekintélyem.

Milyen nagy a gyülekezet? És milyen a környezet, ahol ez a baptista közösség szolgál?

Gyülekezetünk 13 taggal rendelkezik. Hosszú évek után, idén márciustól meghívott lelkipásztorunk is van, János Levente testvér pásztorolja a körzetet, beleértve a mi közösségünket is. Van néhány fiatal család is, akik szolgálataikkal hozzájárulnak a dicsőítéshez. Falunknak 1037 lakosa van, zömében református vallásúak, de vannak katolikusok, ortodoxok, pünkösdisták és adventisták is. 1992-ben építettünk egy új imaházat. Én 1973-tól vagyok tagja a gyülekezetnek, itt születtem és nőtem fel a közösségbe járva, szüleimmel és testvéreimmel. Három másik testvéremmel végeztük a szolgálatot és szeretnénk továbbra is tenni ezt még hűségesebben.

Kérdezett: SZILÁGYI LÁSZLÓ

Erdős Bálint 1955. április 8-án született az Arad megyei Ágyán, egy baptista család 3. gyermekeként. Tanulmányait a betegség miatt a 9. osztály után kénytelen volt félbeszakítani. A katonaságnál végezte el a gépkocsivezetői iskolát, valamint szakoktató jogosítványt szerzett. Leszerelése után két szakképző tanfolyamot járt ki. Évtizedeken át a kertészkedés és autószerelés lett meghatározó a kenyérkeresésben. Nős, mindkét fia már házas, sőt van egy unokája is.

(2008-as választási bemutatkozása, részlet)
Miért indulok?

A válasz röviden az lehetne, hogy becsületből. Négy évvel ezelőtt teljesen az ismeretlenségből kerültem az RMDSZ-listáján tanácsosi, majd az alpolgármesteri tisztségbe, élvezve a szervezet és a tisztségben lévő rendkívüli támogatását, amelyet szép eredmények igazolnak. Ezért úgy gondolom, hogy a felkérésre becsületbeli dolog igennel válaszolni.

Mit szeretek?

Mindennél jobban akarom szeretni azt az Istent, akitől ajándékba kaptam mindent, amim van. Szeretem azt az élethelyzetet, amiben találtatom. Jó tudni, hogy semmitől sem kell félnem, mert Ő velem van. Szeretem törvényeit és gyönyörködöm benne. Mindig fájdalommal tölt el, ha véték ellene. Töreksem, hogy kigyógyuljak ebből.

FOLYAMATOSAN KÉSZÜLÜNK A TEMESVÁRI NEMZETKÖZI EVANGELIZÁLÁSRA

A szervező bizottság időről-időre buzdító, útmutató, néha sürgető levelet küld nekünk, hogy minden idejében, ékesen és szép rendben történhessen. Mivel hisznek Isten hűségében és tudatában vannak a nehezen felbecsülhető szellemi ínségünknek, kitartóan számolják az említett evangelizáció kezdetéig maradt napokat.

Aprilis 12-én nemzetközi ima és böjt napot tartottunk az evangelizálás érdekében. Másnap pedig sok gyülekezetben közelebbről ismerkedtünk az „*András misszióval-szolgálattal*”.

Ugyancsak az említett hónapban gyülekezeti gyűjtést tartottunk a július 4-6. közti temesvári nemzetközi evangelizálás anyagi költségeihez járulásunkért. Jó lenne ily módon fedezni az összkiadások 10%-át. A begyűlt pénzt a következő bankszámlára lehet elküldeni:

Banca BRD GSG Timisoara, Ag. Continental,
Str. Socrates, Nr. 1,
Cont RON: RO68 BRDE 360S V587 5807 3600,
EUR: RO60 BRDE 360S V587 5823 3600,
USD: RO87 BRDE 360S V587 5866 3600,
Destinatia donatiei:
Donatie pentru Festivalul Sperantei.

Amely esetben valakik kész pénzben fizetnének a megjelölt célra, hasznukra lesz a következő cím:

Asociația „Centrul Creștin Renașterea”
Str. Cozia, Nr. 29, cod. 300209, Timisoara
Tel: 0356-108-931; Fax: 0356-108-932,
E-mail: festivalulsperantei@hope-tm.ro,
Ilie Ciocu könyvelő

Jelenleg különleges hangsúlyt helyeznek a szervezők az összesen szükséges 2.500 szellemi tanácsadó felkészítésére (minden hetedik résztvevőnek tanácsadónak kell lennie). Hisz az ő munkájuk döntő jelentőségű lesz az evangelizálás napjaiban és az utána következő hónapokban.

Ennek érdekében lefordították magyarra is, és kinyomtatták a „*Keresztény élet & hitvallás*” című négy részes tanulmányt, amit ha megtartunk és komolyan veszünk, egyéni szellemi életünket fogja felpozícionálni, ugyanakkor felkészít beszélni másoknak az üdvösségünkkel kapcsolatos alap igazságokról és átléteinkről. Fügyelemmel kísérik a felkészítőkön való jelenlétet, meg a gyülekezetek lelkipásztorai és vezetői által adott ajánlásokat. Szeretnék tudni már május 25-én, hogy hányan kaptak megfelelő kiképzést és ajánlást e téren. A szellemi tanácsadóknak nem szántak más feladatot: a műsorban, a rend fenntartásnál, a szervezésben stb. Megyénként előzetes gyakorlatozásra fogják összehívni őket júniusban.

A „Billy Graham” Evangelizációs Társaság ingyen rendelkezésünkre bocsátott háromféle DVD-re rögzített filmet. Sajnos, csak román felirattal látták el azokat. Ezért a címük: *Ascensiunea; O promisiune de nouătat;*

Rodeo. Ezek az Istent keresők érdeklődését hivatottak felkeltetni. Őket a megtérés irányában terelni. Éppen ezért, csak azok vehetik át megtekintés végett, akik vállalják, hogy legalább összesen 10 nem hívővel együtt meg fogják nézni és beszélni, és ha lehet utána imádkozni is. Máskülönben erről írásban kell beszámolniuk, ami egy előre elkészített űrlap kitöltéséből áll. Az igénylést be lehet jelenteni, és a kitöltött űrlapot pedig továbbítani *Hubert Imre* lelkipásztor testvérnek.

Telefonszáma: 0 745 309 215,
E-mail címe: imihubert@yahoo.com
postacíme: Pecica, Str. 2, Nr. 42, jud. Arad.

Hasonlóan kapcsolatba lehet lépni *Katona János* és *Vass Gergely* lelkipásztorral, akiknek az elérhetősége megtalálható a Vezérfonalunkban. Akinek meg könnyebnek tűnik, írhat arra a címre, ahová az evangelizálás érdekében gyűjtött kész pénzt le lehet adni.

Ezek után, ha még nem tették meg, sürgősen jelentkezniük kell azoknak, akik ott akarnak és tudnak lenni nem hívő barátaikkal a temesvári evangelizáláson. A már említett címek mind alkalmasak erre. Szerbiából és Magyarországról többen is jelezték részvételi szándékukat.

Imádkozzunk és készüljünk tovább a nagy méretű temesvári nemzetközi evangelizálásra!

VASS GERGELY

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbasz@rdlink.ro

Elnök: Gergely István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szeretet@rdlink.ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605